

Idill...

A klinikai kert közkedvelt pihenőhelye nemcsak a déli-
előtti sütkérező hallgatóknak,
hanem a betegeknek, hozzátartozóknak is. Egészségügyi szempontból is fontosak fái, bokrai és nem utolsósorban általában rendszerben tartott virágos-ágyai, melyek üdévé és széppé teszik.

Sajnos esetenként akadnak hallgatók, gyerekek és felnőttek, akik nem megfelelően használják a parkot, de most nem is ezt akarom szövéni, hanem azt, hogy az ember érzékeseire igen rossz hatással van egy-egy elhanyagolt „szemétdomb”. Építkezések folynak, ez tény és bizonyos szempontból hátrányos jelen kérdés szempontjából, de lényegében jó dolog! Azonban miért kell ennek azt jelenteni, hogy minden épület mellett van egy-két hulladékomb? Az meg legkevésbé érthető, hogy a Sebészeti Klinikára—Gyógyászattár között levő egyik sarokban miért van egy kocsi a való vegyes hulladék szétterítve?!! (Forgács, fűrészpör, lótrágya, afrik, csempé, téglák, műszarok, véres kötszerek, gallyak, falevel stb.)

Nem vagyok meggőzödve arról, hogy ezeket helyes ide rakni! Egészségügyi szempontból biztos nem kívánatos, de az ember szemét is nagyon bántják! (Mellékesen: a közelmúltban hoztam egy beteget az egyik klinikára, aki már egy évvel ezelőtt is itt fektetett, de nem tudta pontosan hol, csak úgy határozta meg: az előtt a klinika előtt, egy törmelékomb volt. Ennek alapján szinte minden klinikára vihettem volna.)

Nem nagy dolog ez a pár domb, ez a néhány nyitvaános szeméttgyűjtő, de úgy gondolom nem szükségszerű! Mi lenne, ha egyszer egy kicsi és két ember fél nap alatt eltakarítaná ezeket? Minden bizonnyal van erre lehetőség. Gondolom ezt a kis apróságot érdemes megcsinálni!

KASZA

testvérlapjaink

„EGYETEMI LAPOK”, BUDAPEST

Önkéntes történések

Már az elmúlt heti számunkban szölvünk arról, hogy egyetemünk különböző szervei már most keresik a módjait a felszabadulás 20. évfordulója méltó megünneplésének. A Zrinyi Ilona kollégium — zömmel TTK-s — leányai és B. Háy Erzsébet igazgatónő már

összel törték a fejüket egy színvonalas, a hallgatók kedvét is megnyerő ünneplési formán. Végül úgy döntöttek, hogy feldolgozzák a természettudományi kar húszéves történetét. A szép munka jelenlegi állásáról beszélgettünk B. Háy Erzsébettel, a nem rég renovált, igen lakajos és tetszetős kollégium igazgatói irodájában.

— Most, február 2-án kezdtük meg a tulajdonképpeni munkát — mondotta Háy Erzsébet. — Összehívtuk a hallgatókat és azokat a tanárokat, akik a kutatómunkát vezetik. Lányaink ugyanis nem ismerik a „történet” kutató módszereket, nélkülözhetetlen tehát a tanári irányítás. Az egyes bizottságok, „kutatócsoportok” még a héten elkészítik vázlatukat, s aztán „teljes gözzel” beindul a munka.

— Sokrétű munkának ígérkezik ez a kutatás?

— Bizony lesz mit tenni, sokat kell tanulmányozni a levéltár anyagát, de még a nemzetközi folyóiratokat is, hiszen a professzorok tudományos publikációja például nemcsak hazai orgánomokra korlátozódott. Lesz mit kutatni, hiszen 45 táján még az orvoskar is ide tartozott, s a filológusoknak is ez volt hosszú ideig a fellegvárak.

Orvosegyetemünk oktatóinak külföldi tanulmányútjai

A szegedi orvostudományi egyetemről hírt fejezi ki többek között az a tény is, hogy az egyetem professzorai közül évről évre többeket hívnak meg előadások tartására külföldi egyetemre. Így idén dr. Ivánovics György egyetemi tanár kapott I. évre szóló meghívást Angliába, a glasgowi egyetem orvosi fakultására. Több professzorunk, oktatónk vett részt az utóbbi hónapokban külföldi konferenciákon, nemzetközi kongresszuson s tartott előadást.

Külföldi tanulmányúton az egyetemnek jelenleg tizenöt oktatója tartózkodik. Humboldt-ösztöndíjjal a Német Demokratikus Köztársaságban van tanulmányúton dr. Uhlarik Sándor, dr. Jakóbovits Antal, dr. Varga László, dr. Szilárd János és dr. Csernay László — valamennyien egyetemi tanárségedek —, továbbá dr. Bartók István és Szabó Lajos egyetemi adjunktusok.

Hollandiában tölti egy éves tanulmányútját dr. Balázs Viktor tanárséged és dr. Balázs Viktorné. Frölich Margit vegyész. Tíz hónapos olaszországi tanulmányúton Milánóban tartózkodik dr. Dávid Margit tanárséged. Ugyancsak Hollandiában van egy éves tanulmányúton dr. László Ferenc tanárséged. Anglián tanulmányúton van dr. Fazekas Árpád tanárséged, dr. Szepessy Gábor adjunktus, dr. Kovács Kálmán docens, továbbá a Magyar Tudományos Akadémia hozzájárulásával dr. Szolcsányi János tudományos segédmunkatárs a Gyógyszertani Intézetből.

A tavasz folyamán többen kezdik meg tanulmányútjaikat. Egy évre utazik az Egyesült Államokba dr. Tanos Béla tudományos munkatárs, egy hónapra Angliába dr. Gábor Miklós docens. Engedélyt kapott tervezett tanulmányútjára dr. Faredin Imre tudományos munkatárs, aki fél évet tölt majd Angliában, továbbá dr. Kovács Gábor tanárséged, aki egy évre az Egyesült Államokba utazik.

Ejnye, ejnye...

Kezembe került a Medicina Könyvkiadó tájékoztatója az 1965. első negyedévében megjelenő orvosi és egészségügyi szakkönyvekről, népszerűsítő, ismeretterjesztő kiadványokról.

A művek között büszkszeve a már korábban megjelent szakkönyvek felsorolásában bukkanunk egy különös című kiadványra. E szerint már megjelent és üzletben kapható — ha éppen nem fogott el — 91 forintért 524 oldal terjedelemben s Somogyi Endre szerkesztésében a — *Gazdasági Orvostan* című jeles szakkönyv.

Meglepett a dolog. De hát a stressz-elmélet óta új forradalmat éli az orvostudomány. Gondolom, hátha ez az új tudományág is ennek a forradalmi korszaknak a terméke.

Csak, hogy ilyen című könyvre mind ezidig nem sikerült rábukkannom. Kapható viszont Somogyi Endre szerkesztésében ugyancsak 524 oldal, ugyancsak 91 forintért az — *Igazságügyi Orvostan*. Két műről lenne szó, vagy a tájékoztatóban felejtettek el egy goromba sajtóhibát kijavítani a korrektorok?

Ha az utóbbi történt volna, az hanyagságnak kell minősítenünk, az az igazság! S akiket illet, gondoljanak arra, hogy ime, egy betűn mennyi múlhat.

Nagy Antal

Az egyetemi énekar klubestje

Nem volt nagy ünnepszeg, a terem sem volt tele hallgatósággal, mégis az irodalom és zene méltó otthont kapott.

Február 27-én este tartotta a szép tradíciókkal rendelkező egyetemi énekkarunk e félévi első klubestjét a jogi kar épületében. Maday Pál docens, a kórus jelenlegi tanárelnöke bensőséges szavakkal nyitotta meg a kis összejövetelt, melegen üdvözölve a megjelent egykori kórustagokat: öregeket, fiatalokat egyaránt. A megnyitó beszéd is emléfirt, mi is hangsúlyozzuk az egész műsor műkedvelői jellegét; természetesen nem grandiózus, falrengető produkcióknak voltunk tanúi, de igenis olyan fiatal, elsősorban egyetemi hallgatókat hallottunk, akik szeretik, és talán nem túlzás, nagyon szeretik a zenét! Ez adta az egész est sajátos couleur-jét!

Három énekes mutatkozott be: Sebők Matild — I. éves bülcész egy Beethoven és Mendelssohn dalt énekelt — elsősorban szépen formált hangképzésével keltett figyelmet, Márton Erzsébet — V. éves bölcsész — muzikális és biztos intonációjával, Zámbo Géza — I. éves joghallgató — pedig bátor kezdeményezésével — a Tannhäuserből énekelt! — ragadta tapsra a közönséget. Vida János tohatséges hegedűsnek tűnt, csak azt sajnáltuk, hogy energiáját egy Accolay-koncertre felesee, melynek szalonmuzsika-jellege kis-hány érdekese anekdotát, mely csak emelte az est hangulatát.

Az egyes zeneszámok között elhangzó József Attila, Áprily Lajos és Puskin versek szép interpretálásért dicséret illeti Furjay Valériát, Vangel Saroltát és Darsó Máriát — valamennyien I. éves bölcsészhallgatók. Kertész Lajos, az énekkar népszerű karmestere, aki különben a műsorszámok zongorakísérelte is volt, ezúttal új oldaláról is bemutatkozott: Arany Jánosról mondott el illetve olvasott fel néhány érdekese anekdotát, mely csak emelte az est hangulatát.

Nem volt nagy ünnepszeg, a terem sem volt tele hallgatósággal, mégis az irodalom és zene méltó otthont kapott!

Nikolényi István

JUGOSZLÁVIAI JEGYZETEK

III.

MINT SZAMOS más országban, Jugoszláviában is folyamatban van az oktatás és ezen belül a felsőoktatás megreformálása. Ennek be-
ható elemzéséhez sem elegendő tapasztalati anyag, sem hely nem áll rendelkezésre, így csak egy-két — talán közérdeklődésre leginkább számotartó — momentumot próbálók kiragadni.

A fokozatos oktatás problémáival kezdeném, amivel — az orvosegyetemek kivételével — többnyire találkozunk a hallgatók tanulmányaik negyedik és nyolcadik szemesztere végén. Ennek lényege: a hallgató a negyedik félév végén diplomát — vagyis elvileg tömören megkapta az egész egyetemi anyagot, s utána dönti el, hogy kívánja-e folytatni tanulmányait. Ha a tanulmányok folytatása mellett döntött, akkor az 5—8 szemeszterben ismét megkapja az első négy szemeszter anyagát — bővíve. Ez a megoldás önkéntelenül is ismétléseket eredményez az első és második fokozat tananyagában, amelynek indokoltasága és hasznossága erősen vitatható. Az első fokozat ugyanakkor alig tud többet adni, mint a felsőfokú technikum. Az általános tapasztalat szerint a hallgatók döntő többsége mindkét fokozatot elvégzi — éppen a fent említett ok miatt. A fokozatos oktatás értelmének kétséges voltát az is bizonyítja, hogy Zágrábban — ahol az ország hat nagy egyetemi centrumának egyike található — megszüntették az oktatás e formáját és visszatértek az oktatás nálunk is alkalmazott lineáris formájához. Meg kell ugyanakkor említeni, hogy a harmadik fokozat vagyis a 9—12 szemeszter több vonatkozásban megoldja a tudományos káderek képzésének problémáját, amikor a hallgató döntően választott szakja tanulmányozására feleltetheti a fő hangsúlyt.

A HALLGATÓK heti óraszámát általában 30—32. Az előadások és a szemináriumok illetve gyakorlatok aránya egyetemenként változik: Novi Sadon 60—40, Zágrábban 50—50 % a körülbelüli arány.

Az egyes egyetemek oktatói többnyire maguk választják meg témákat az adott tárgykörön belül, sőt tankönyv is általában anynyi fajta van, ahány egyetem, központi oktatási tematika, — tankönyvkiadás ugyanis nincs. Így önkéntelenül is elég jelentős különbségek adódnak egyetemenként egy-egy tantárgy oktatásában. A véleménykülönbségek megvitátását szolgálják az évente tárgykörönként megrendezésre kerülő szimpoziumok. Ezek vitaanyagát a folyóiratokon keresztül a hallgatók is megismerhetik, s így tudják a hallgatók bizonyos mértékig egy-egy tárgykör más egyetemen dolgozó művelőinek nézeteit is tanulmányozni.

EGY KÉRDÉSRŐL még, a kihelyezésről, ami tulajdonképpen az egyetemi évek utolsó aktuása és belépés a társadalom termelői közé. A jugoszláv felsőoktatási intézmények — eltérően a miénkétől — általában nem biztosítják a végzős hallgatók elhelyezését. A társadalmi ösztöndíjasok az ösztöndíjat folyósító üzemhez, intézményhez mennek, míg a többiek elsősorban maguk keresik munkahelyüket, amiben természetesen segít az egyetem és az ifjúsági szervezet egyaránt.

Az utunk alkalmával látott eredmények és problémák közül néhányat mondtam itt el dióhéjban, ami azonban nem jelenti azt, hogy a többi, itt meg nem írt élmény és tapasztalat nem lenne értékes számomra. Sok ifjúsági vezetővel és fiatalal találkoztunk akik elmondták eredményeiket, problémáikat és érdeklődve hallgattak bennünk, amikor itthoni életünkről beszéltünk. Valamennyi találkozásunk annak leszőgezésével zárult, hogy előbbre lépünk egymás eredményeinek, gondjainak megismerésében, sőt ezen túlmenően tanultunk is egymástól. Összegezve: jó emlékek jöttek haza, mert úgy éreztük, utunk eredményes, tanulságos volt.

Dr. Konez János

(Vége)

Egy érdekes kiállítás elé

Húsz év választ el bennünket a második világháború borzalmaiktól, szenvedéseitől, amelyből felszabadulva került ki hazánk és egy új szocialista ország születt. Most a huszadik évforduló méltó megünneplésére készül az egész ország. Erjesültünk arról, hogy felszabadulásunk tiszteletére kiállítást rendeznek az Orvostudományi Egyetemen. Felkerestük a rendezéssel meg-

bízott Pály Gyulát, az Orvostudományi Egyetem központi könyvtárának csoportvezetőjét, aki kérdéseinkre a következő felvilágosítást adta:

A kiállítás egyetemünk életének elmúlt húsz esztendőjét vetíti a látogatói elé. Három dimenzióban ad számot az elmúlt évek munkájáról; összegyűjti a tudomány, a karokra bontva és intézetekre vonatkoztatva is.

Láthatók lesznek intézeteink legmodernebb készülékei, megismerhetjük az egyes tanszékek munkáját, tudományos eredményeit, egyetemünk fejlődésének folyamatát, melyet fényképek, ábrák, diagrammok mutatnak be. A kiállítás technikai okokból minden szinten teljes keresztmetszetet sajnos nem nyújthat. Hiányzó dokumentumokat — például retrospektív felvételeket készíteni nem lehet, így bár demonstrálja a múltat is, az anyag nagyobb részében a múlt mutatja be.

Azt is megtudtuk, hogy a kiállítás azonkívül, hogy a méltó megemlékezés egyik ünnepélyes aktuása lesz, egyúttal az intézeteknek dokumentációs anyagul is szol-

gál majd. Ugyanis a bemutatásra kerülő demonstrációs anyag két példányban készül el és a kiállítás végzetével egyik a tanszéknek, másik a központi könyvtár archívumába kerül.

A hallgatók egyetemünk közelmúltjának az elmúlt évek eredményeinek (modern, új kollégium, felújított, kibővített tantermek, jobb és színvonalasabb tanulmányi lehetőségek) élő tanúi és élvezői. Örülünk oktatóink külföldi sikereinek, elismerésének. A kiállítás megtekintése megadja most mindenkinek azt a lehetőséget is, hogy bépilantson külön-külön az egyes intézetekben az oktató munka mellett folyó tudományos kutató munkába, melyet szakmai általános műveltségünk megkíván.

A kiállítás szervezői szívesen és örömmel munkálkodnak annak sikeréért. Sajnos, a rendezésre álló idő elég rövid. A rendezést saját erőből kell megoldani, két rajzoló, két fényképező és az egyetem műhelye dolgozik rajta, kik saját szakmájuk kiváló mesterei, de nem hivatásos szakemberei a kiállítás-rendezésnek.

M. J.